

συγκομιζομένων καρπών Κρήτ. Σάμ.: *Βεδέμα* έχουν οι έλαιες Κρήτ. Σάμ. *Έχομε βεδέμα* 'ς τὸ λάδι Κρήτ. 4) Ὁ μὴν Σεπτέμβριος Θήρ. Συνών. *Τρυγητής*.

βεντεμιάζω ἀμάρτ. *βεδεμιάζω* Κρήτ. (Βάμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βεντέμα*.

Ἐχω ἀφθονίαν καρπῶν, ἐπὶ σταφυλῆς.

βεντεμίζω Μήλ. — *Λεξ. Μπριγκ.* *βεδεμίζω* Θήρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βεντέμα*. Ἡ λ. καὶ παρὰ Βλάχ.

Τρυγῶ τὰς σταφυλὰς καὶ μεταφέρω αὐτὰς εἰς τὸν ληνὸν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Τώρα ποῦ *βεδεμίσαμε* θὰ φάμε καὶ θὰ πιούμε
Θήρ.

βεντερούγα ἡ, Πελοπν. (Μάν.) — ΚΠαλαμ. Θάνατ. παλληκαρ. 17 — *Λεξ. Μπριγκ.* Βλαστ. 394 Δημητρ. *βε-δερούγα* Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Παξ. *βιντιρούγα* Στερελλ. (Μεσολόγγ.) *πιντιρούγα* Ἡπ. *πενταρούγα* Πελοπν. (Αἴγ. Ἀρκαδ. Σουδεν.) *βροντορούγα* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

1) Ἡ νόσος ραχίτις Ζάκ. Ἰθάκ. Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Αἴγ. Μάν. Σουδεν.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Μεσολόγγ.) — ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. — *Λεξ. Μπριγκ.* Βλαστ. Δημητρ.: *Τ'ς βιντιρούγας τοῦ χουράτ' (βοτάνη χρήσιμος ὡς φάρμακον κατὰ τῆς ραχίτιδος).* 2) Νόσος τοῦ λάρυγγος Πελοπν. (Ἀρκαδ.): *Νὰ βγάλῃς τὴν πενταρούγα!* (ἀρά). 3) Νόσος τοῦ ὑπογαστρίου Ἡπ.

βεντερουγισμένος ἐπίθ. *Λεξ. Δημητρ.*

Ἐκ τοῦ ρ. **βεντερουγιάζω*.

Ὁ πάσχων ἀπὸ ραχιτισμόν, ραχιτικός. Συνών. *καμπούρης*.

βεντερουγόνερο τό, ἀμάρτ. *βεδερουγόνερο* Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βεντερούγα* καὶ *νερό*.

Ἀφέψημα χόρτων· χρήσιμον εἰς θεραπείαν τῆς νόσου *βεντερούγας*.

βεντερουγοχόρταρο τό, ΘΧελδραίχ. 76 — *Λεξ. Δημητρ.* *βεδερουγοχόρταρο* Κεφαλλ. *βεντουροχόρταρο* *Λεξ. Βλαστ.* 468 Δημητρ. *βεδουροχόρταρο* Κεφαλλ. *βιντουροχόρταρον* Θεσσ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βεντερούγα* καὶ *χορτάρι*. Τὸ *βεντουροχόρταρο* καθ' ἀπλολογίαν.

Τὰ πρὸς θεραπείαν τῆς νόσου *βεντερούγας* φυτὰ τοῦ γένους τοῦ ἀρνογλώσσου (*plantago*) τῆς τάξεως τῶν ἀρνογλωσσωδῶν (*plantaginaceae*) καὶ ἰδίως ἀρνόγλωσσον τὸ ψύλλιον (*plantago psyllium*) ἐνθ' ἄν. (Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 200). Συνών. *ἀσημόχορτο* 2, *βεντερουγόχορτο*, *ψυλλόχορτο*. [**]

βεντερουγόχορτο τό, ἀμάρτ. *βεντουρόχορτο* Κεφαλλ. — *Λεξ.* Ἐλευθεροῦδ. Δημητρ. *βουτουρόχορτο* Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βεντερούγα* καὶ *χόρτο*. Τὸ *βουτουρόχορτο* κατὰ παρετυμ. πρὸς τὸ *βούτυρο*.

Βεντερουγοχόρταρο, ὁ ἰδ.

βεντέττα ἡ, σύννηθ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βεντέττα*, ὁ ἐκ τοῦ Ἰταλ. *vendetta*. Ἰδ. Μαχαιρ. 1,92 (ἐκδ. R Dawkins) «ἂν τοὺς βάλλῃ 'ς τὸ χεῖριν του νὰ ποίση τοῦ ρηγὸς βεντέτταν ἀπὲ τὰ κριάτα τους».

Φόνος πρὸς ἐκδίκησιν φονευθέντος μέλους τῆς οἰκογενείας ἐνὸς συγγενοῦς τοῦ φονέως.

βέντζα ἡ, Στερελλ. (Φθιώτ.) *σβέντζα* Στερελλ. (Φθιώτ.) *βέτζα* Εὐβ. *ζβέντζα* Τσακων.

Ἐκ τοῦ Ἀγγλ. *venetian smach*. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λαογρ. 10 (1929) 200 καὶ Ὁρολογ. δημῶδ. 7.

Ὁ θάμνος ροῦς ὁ κότινος (*rhus cotinus*) τῆς τάξεως τῶν ἀνακαρδιωδῶν (*anacardiaceae*). Συνών. *χρυσό-ξύλο*. [**]

βέντζι τό, Εὐβ. (Κουρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βέντζα*.

Κλάδος τοῦ φυτοῦ *βέντζα* χρησιμεύων εἰς πλέξιμον καλαθίων.

βεντούζα ἡ, κοιν. *βιντούζα* βόρ. ἰδιώμ. *βεδούζα* πολλαχ. *βιδούζα* πολλαχ. βόρ. ἰδιώμ. *βεντόζα* Κρήτ. (Σέλιν. κ.ά.) *δετόζα* Κρήτ. *βεντούζ-ζα* Εὐβ. (Κουρ. Ὁξύλιθ.) *βεντούτζα* *Λεξ. Μπριγκ.* *βεδούτζα* Σύμ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *ventosa*.

1) Σικύα κοιν.: *Βάζω - κόφτω - παίρνω - ρίχνω βεντούζες. Κούφεις - κοφτὲς - ξερὲς βεντούζες. Ἐπιασε καλὰ ἡ βεντούζα κοιν. || Φρ. Κολλάει σὰ βεντούζα (ἐπὶ ὀχληροῦ) σύννηθ. Εἶναι γὰρ βεντούζες (ἐπὶ δαρέντος) Ἀρκαδ. Τὴν ἔκαμα βεντούζα (ἐνν. τὴν κοιλίαν, ἔφαγα πολὺ, συνών. φρ. *τὴν ἔκαμα ταράτσα - τόπι - τούμπανο - φισέκι, τὴν ἐβέργωσα, τὴν ἐπέτσωσα, τὴν ἐτύλωσα*) Πελοπν. (Σουδεν.)*

2) Ἡ κοτυληδὼν τοῦ πολυπόδος *Λεξ. Γαζ.* (λ. *κοτυληδών*): *Βεντούζες* τοῦ *χταποδιοῦ*. 3) Πληθ. *βεντούζες*, οἱ διαπερῶντες τὰ λιθόδηματὰ ἢ μεταλλικὰ τοιχία τῶν κλωβῶν τῶν φάρων ἀεραγωγοὶ *Λεξ. Δημητρ.*

βεντούζι τό, Κέρκ. Παξ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βεντούζα*.

Χυτρίδιον συνήθως πήλινον.

βεντουζομηχανή ἡ, Δημοτ. δασμολ. 62.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βεντούζα* καὶ *μηχανή*.

Ἐργαλεῖον χρησιμεύον εἰς ἐντομὴν τοῦ δέρματος καὶ θεραπευτικὴν ἀφαίμαξιν, σικυοσχάστης.

βεντουζοπότηρο τό, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βεντούζα* καὶ *ποτήρι*.

Μικρὸν ποτήριον κατάλληλον διὰ βεντούζας.

βεντουρόχορτο, ἰδ. *βεντερουγόχορτο*.

βέρα ἡ, (I) κοιν. *βίρα* Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.) Κέρκ. (Κάτω Γαρ. κ.ά.) Παξ.

Τὸ μεσν. οὐσ. *βέρα*, ὁ ἐκ τοῦ Ἑνετ. *vera*. Πβ. ΚΣάθα Μεσν. Βιβλ. 6,644 «ἔτι θέλω τὴν βέργαν τὴν χρυσὴν καὶ τὴν βέραν τὴν χρυσὴν, αἵτινα δύο δακτυλίδια ἔχω».

1) Ὁ δακτύλιος τοῦ ἀρραβῶνος κοιν.: Φρ. Ἀλλάζω βέρες (ἀρραβωνίζομαι). *Πάω τὴ βέρα* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Ζάκ. *Δίνω βέρα* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Κεφαλλ. *Θὰ φορέσῃ βέρα* (θὰ ἀρραβωνισθῇ) Εὐβ. (Αἰδηψ.) *Τοῦ φόρεσε βίρα* (τὴν ἐμνηστεύθη) Κέρκ. *Πιάνω βέρες* (συνάπτω ἐρωτικές σχέσεις) Κάρπ. (Ἐλυμπ.) *Ἐχ'νι βέρες* (συνῆψαν ἐρωτικές σχέσεις) Σάμ. *Τὰ μαλλιά τῇ εἶναι βίρες* (οὖλα) Κέρκ. Συνών. *ἀρραβῶνας* 2, *βέργα* A 12, *βεργέττα* 1. 2) Ἐνώτιον κυκλικοῦ σχήματος Κεφαλλ. — *Λεξ. Μ'Εγκυκλ. Δημητρ.* Συνών. *βέργα* A 13, *βεργάκι* 2. 3) Φωλεὰ Ἰκαρ.

βέρα ἡ, (II) Βάρν. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *viera* = πίστις. Ἰδ. ΜΘ Λάσκαρ. ἐν Ἀθηνᾶ 39 (1927) 211 κέξ.

1) Ἀνακωχὴ Βάρν. Κρήτ.: *Ἐκάμαμε βέρα* Κρήτ. || Ἄσμ. Ὁζοῦ μου, δῶσε τὰ κλειδιά, Ὁζοῦ μου, δῶσε βέρα Βάρν. 2) Περίοδος χρονικὴ, *φορὰ* Νάξ. (Ἀπύρανθ.): *Ἀλλή μὲ βέρα μοῦ τό 'χαις καμωμένο τὸ πρᾶγμα 'φτό. Ἀγὸ βέρες ἔχω π' ἀρρωστῶ φέτι.*

